

Dnia 30. 07. 2026

KANCELARIA ADWOKACKA L. d. 5849 L. zał.
Przekazano do załatwienia.....

Adwokat Igor Janik
tel./fax 077 44 17 655
e-mail: igor.janik@e-janik.pl

PEKAO S.A. II O/ Opole
nr rachunku 67 1240 3103 1111 0000 3503 3206

Kancelaria Adwokacka
ul. Ozimska 67/3
45- 368 Opole

Opole, dn. 27 lipca 2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu

za pośrednictwem:

Rada Miejskiej w Zawadzkiem
ul. Dębowa 13
47 - 120 Zawadzkie

Skarżący: [REDAKTED]
repr. przez adw. Igora Janika prowadzącego Kancelarię Adwokacką przy ul.
Ozimskiej 67/3 w Opolu (45 – 368)

Organ, którego działanie zaskarżono:
Rada Miejska w Zawadzkiem

SKARGA

na uchwałę Rady Miejskiej w Zawadzkiem nr XXIV/184/2026 z dnia 24 czerwca 2026 r.

I. Działając w imieniu [REDAKTED] na mocy udzielonego mi pełnomocnictwa, które przedkładałam w załączeniu, na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. [uzupełnić]) w związku z art. 3 § 2 pkt 6 oraz art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. [uzupełnić] – dalej jako: „p.p.s.a.”), **zaskarżam Uchwałę Rady Miejskiej w w Zawadzkiem nr XXIV/184/2026 z dnia 24 czerwca 2026 r. w sprawie uznania za bezzasadną skargi na działanie Burmistrza Zawadzkiego Michała Rytela.**

II. Zaskarżonej uchwale **zarzucam:**

1. **istotne naruszenie przepisów prawa procesowego**, które miało kluczowy wpływ na wynik sprawy, tj.:
2. **istotne naruszenie przepisów prawa procesowego**, które miało kluczowy wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – **Kodeks postępowania administracyjnego (Kpa)** w zw. z art. 237 § 1 i art. 238 § 1 Kpa, polegające na zaniechaniu wszechstronnego i samodzielnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy przez Radę Miejską, bezkrytycznym oparciu rozstrzygnięcia wyłącznie na nieprawdziwych i nieuzasadnionych twierdzeniach Burmistrza (będącego stroną postępowania skargowego), rezygnując z dokonania własnych ustaleń faktycznych i prawnych, przy jednoczesnym całkowitym zignorowaniu zarzutów, argumentów i dowodów przedstawionych przez skarżącą,
3. **istotne naruszenie przepisów prawa procesowego**, które miało kluczowy wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 233 i art. 234 k.p.a. w zw. z art. 8 k.p.a. (**zasada pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa**) poprzez całkowite zignorowanie, pominięcie i brak jakiejkolwiek analizy zarzutów, argumentów oraz dowodów przedstawionych przez Skarżącą w treści skargi z dnia [Wpisz datę pierwotnej skargi] r., co doprowadziło do fasadowego i pozornego rozpatrzenia sprawy;
4. **istotne naruszenie przepisów prawa procesowego**, które miało kluczowy wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 10 § 1 k.p.a. w zw. z art. 237 § 4 k.p.a. – poprzez rażące naruszenie zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, polegające na niedoręczeniu skarżącej odpowiedzi na skargę sporządzonej przez Burmistrza, co uniemożliwiło skarżącej zapoznanie się z argumentacją organu wykonawczego, ustosunkowanie się do niej oraz przedstawienie kontrargumentów przed podjęciem uchwały.
5. **istotne naruszenie przepisów prawa procesowego**, które miało kluczowy wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 229 pkt 3 k.p.a. – poprzez formalne i fasadowe potraktowanie kompetencji kontrolnych Rady Miejskiej w Zawadzkiem wobec Burmistrza Zawadzkiego, co doprowadziło do sytuacji, w której podmiot kontrolowany (Burmistrz) faktycznie sam rozstrzygnął o bezzasadności skargi wniesionej przeciwko niemu.
6. **istotne naruszenie przepisów prawa materialnego**, tj. art. 101 ust. 1 ustawy o **samorządzie gminnym** poprzez naruszenie interesu prawnego Skarżącej, polegające na pozbawieniu jej prawa do rzetelnego, zgodnego z przepisami prawa ustrojowego i procedurą administracyjną zbadania jej indywidualnej sprawy przez organ stanowiący gminy.

III. Mając na uwadze powyższe zarzuty, na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. wnoszę o:

1. stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości;
2. zasądzenie od organu na rzecz Skarżącej kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadnienie

W dniu 14 maja 2026 r. do Rady Miejskiej w Zawadzkim wpłynęła skarga [REDAKTOWANO] na działalność Burmistrza Zawadzkiego Michała Rytela w zakresie: nienależytego wykonania zadań, naruszenia interesów skarżącej oraz przewlekłego prowadzenia sprawy o sygn. DIF.7013.7.1.2023

Odnosząc się do stanu faktycznego ww. skargi wskazać należy, co następuje.

[REDAKTOWANO] wraz z mężem [REDAKTOWANO] jestem właścicielką nieruchomości stanowiącej działkę nr 470/1 zlokalizowaną w miejscowości Zawadzkie. Decyzją Starosty Strzeleckiego nr 6/2025 z 26 listopada 2025 r. zatwierdzono projekt budowlany i zezwolono Burmistrzowi Zawadzkiego na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi gminnej – łącznika pomiędzy drogą wojewódzką 901, a drogą gminną ulicą Stawową w ramach zadania pn. „Budowa drogi dojazdowej do osiedla mieszkaniowego ulicy Stawowej z Zawadzkim wraz z infrastrukturą towarzyszącą oraz infrastrukturą wodno – kanalizacyjną”. Rzeczona inwestycja została zrealizowana m.in. na działce skarżącej o nr. 470/1 (w liniach rozgraniczających teren inwestycji stanowiących pas drogowy). Nadmienić należy, że mieszkańcy oraz właściciele działek położonych w rejonie ww. inwestycji powzięli nieoficjalne informacje o planowanej przez Gminę inwestycji, która bezpośrednio ingeruje w ich prawo własności poprzez konieczność przeprowadzenia procedur wywłaszczeniowych. Pomimo faktu, że planowane przedsięwzięcie drastycznie wpływa na sytuację życiową, majątkową oraz osobistą wielu rodzin, Burmistrz Zawadzkiego nie podjął żadnej próby kontaktu z osobami, których nieruchomości mają zostać przejęte lub uszczuplone. Właściciele terenów nie zostali w sposób formalny, transparentny ani wyprzedzający poinformowani o planach urzędu, skali wywłaszczeń ani o przysługujących im prawach. Organy administracji publicznej mają obowiązek prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie. Ignorowanie głosów społeczności, unikanie kontaktu i stawianie właścicieli przed faktami dokonanymi w sprawach tak drastycznych jak wywłaszczenie, stanowi rażące pogwałcenie tej zasady. Zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym, społeczność lokalna powinna być włączana w procesy decyzyjne dotyczące strategicznych inwestycji publicznych. Brak dialogu rodzi uzasadniony opór społeczny oraz poczucie bezprawności działań władzy

wykonawczej. Wycofanie się urzędu z jakiegokolwiek dyskusji i brak przedstawienia alternatywnych wariantów przebiegu inwestycji, które mogłyby w mniejszym stopniu naruszać prywatną własność, rodzi podejrzenie o arbitralność decyzji Burmistrza. Własność prywatna podlega ochronie konstytucyjnej (art. 21 i art. 64 Konstytucji RP), a jej uszczuplenie na cele publiczne może nastąpić wyłącznie przy zachowaniu najwyższych standardów transparentności i procedur prawnych, których w tym przypadku całkowicie zabrakło.

W związku z realizacją ww. inwestycji Gmina Zawadzkie z mocy prawa nabyła działkę nr 470/5 - powstałą po podziale działki skarżącej nr 470/1 - o powierzchni 0,0059 ha. Dodatkowo w związku z realizacją ww. inwestycji doszło do zniszczenia ogrodzenia oraz części nasadzeń na ww. działce. W konsekwencji przedmiotowa nieruchomość jest narażona na niebezpieczeństwo, ponieważ brak fizycznej bariery ułatwia dostęp osobom trzecim, dzikim zwierzętom oraz zwiększa ryzyko kradzieży mienia. Aktualnie dochodzi do sytuacji, iż klienci pobliskiego lokalu usługowego wchodzą na teren należący do mnie, zaśmiecają go oraz dopuszczają się nieobyczajnych wybryków, m.in. tj. załatwianie potrzeb fizjologicznych. Posadowienie ogrodzenia jest zatem niezbędne w celu ochrony prywatności i należącego do mnie mienia. W piśmie z 11 grudnia 2025 r. Burmistrz Zawadzkiego zobowiązał się do zawarcia z [REDAKTOWANO] i jej mężem porozumienia dotyczącego odbudowy przez Gminę ogrodzenia zniszczonego w trakcie prowadzenia przedmiotowej inwestycji, wskazując, iż nastąpi to do 27 lutego 2026 r. Istotny pozostaje fakt, iż termin ten został ustalony samodzielnie przez Burmistrza i skarżącą w żaden sposób w te ustalenia nie ingerowała. Zakładała ona zatem, że termin ten jest realny i zostanie dochowany. Co istotne nie nałożono na skarżącą obowiązku ustosunkowania się do tego zobowiązania. Nie została ona również wezwana do zajęcia stanowiska w tej kwestii. [REDAKTOWANO] zaakceptowała ten stan rzeczy i oczekiwała na realizację zobowiązania przez Burmistrza Zawadzkiego. Wobec niewywiązania się przez Burmistrza w terminie z zobowiązania dotyczącego odbudowy ogrodzenia pismem z 2 marca 2026 r. skarżąca poinformowała, iż pomimo upływu terminu ogrodzenie na działce nr 470/1 w Zawadzkim nie zostało odbudowane, wnosząc jednocześnie o wyjaśnienie przyczyny takiego stanu rzeczy.

W odpowiedzi na ww. pismo Burmistrz Zawadzkiego wskazał m.in., iż „z uwagi na brak chęci współpracy przez właścicieli nieruchomości w kwestii odbudowy ogrodzenia, Gmina Zawadzkie zmuszona jest zrezygnować z budowy przedmiotowego ogrodzenia”. Takie stanowisko Burmistrza nie polegało na prawdzie i nie zasługiwało na aprobatę. Pismem z 6 kwietnia 2026 r. ustosunkowałam się do twierdzeń Burmistrza Zawadzkiego zawartych w piśmie z 26 marca 2026 r. (nr sprawy: DIF.7013.7.2023) wskazując, że oczekuję odbudowany ogrodzenia na działce nr 470/1 w Zawadzkim - do 30 kwietnia 2026 r., bowiem brak jest jakichkolwiek podstaw ku temu, by Burmistrz nie wywiązał się z zobowiązania zawartego w piśmie z 11 grudnia 2025 r. [REDAKTOWANO] wyjaśniła jednocześnie, że

przedmiotowe zobowiązanie jest wiążące, niezależnie od aktualnej chęci Burmistrza. Rzeczone pismo pozostało jednak bez odpowiedzi, a moja działka nadal pozostaje nieogrodzona.

Skarżąca oczekiwała, że Burmistrz wywiąże się w terminie ze swojego zobowiązania. Wobec tego w okresie od dnia doręczenia ww. pism do końca lutego br. nie podejmowała ona żadnych działań w kwestii odbudowy ogrodzenia. Wbrew twierdzeniom zawartym w piśmie z 26 marca 2026 r. wykonawca robót budowlanych skontaktował się z [REDAKTOWANO] jedynie raz, przy czym rozmowa ta nie dotyczyła ustalenia terminu wykonania ogrodzenia oraz jego rodzaju. Wykonawca oznajmił jedynie, iż skarżąca musi pokryć koszt odbudowy ogrodzenia, na co nie mogła się zgodzić. Burmistrz Zawadzkiego nie przedstawił żadnego dowodu na fakt podjęcia przez wykonawcę robót budowlanych kilkukrotnych prób ustalenia terminu wykonania ogrodzenia oraz uzgodnienia rodzaju tego ogrodzenia.

Jak zostało wskazane powyżej Burmistrz Zawadzkiego w piśmie z 11 grudnia 2025 r. zobowiązał się do odbudowy ogrodzenia, a nie wyraził jedynie chęci odbudowy, czego zdaje się nie zauważać. W gwoili wyjaśnienia wskazuję, że chęć do działania, a zobowiązanie do działania (obowiązek) to dwie odrębne kategorie, różniące się dobrowolnością, konsekwencjami prawnymi oraz źródłem pochodzenia. Chęć do działania jest to stan subiektywny, dobrowolny i zmienny. Brak chęci nie rodzi żadnych skutków prawnych. Można zrezygnować z działania w dowolnym momencie. Z kolei zobowiązanie do działania jest to stan zewnętrzny, obiektywny, formalny. Polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika określonego świadczenia (działania lub zaniechania). Niewykonanie zobowiązania rodzi odpowiedzialność cywilną (np. obowiązek naprawienia szkody). Zgodnie z zasadą pacta sunt servanda, zobowiązań należy dotrzymywać.

Mając powyższe na uwadze nie powinno ulegać wątpliwości, że zobowiązanie Burmistrza Zawadzkiego 11 grudnia 2025 r. jest wiążące, niezależnie od aktualnej chęci i wiąże się z prawną odpowiedzialnością za skutki (lub brak skutków). W okolicznościach niniejszej sprawy bez znaczenia pozostaje kwestia złożonego przeze mnie odwołania od decyzji nr 6/2025 Starosty Strzeleckiego. Rzeczona decyzja zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Istotą natychmiastowej wykonalności decyzji administracyjnej jest to, że decyzja staje się wykonalna, mimo że nie jest ostateczna. Należy przy tym wskazać, że przedmiotowa decyzja stała się natychmiast wykonalna z dniem jej wydania, tj. 26 listopada 2025 r. Nadanie decyzji rygoru umożliwia wykonanie decyzji przed upływem terminu do wniesienia odwołania, a samo wniesienie odwołania nie wstrzymuje tej wykonalności. W orzecznictwie sądów administracyjnych takie

stanowisko pojawia się regularnie, m.in. w wyroku NSA z dnia 25 maja 2017 r. (sygn. akt II GSK 2542/15) czy wielu orzeczeniach wojewódzkich sądów administracyjnych. Zatem powoływanie się przez Burmistrza na fakt wniesienia przeze mnie odwołania jako przyczynę niewykonania zobowiązania w terminie jest pozbawione jakiegokolwiek uzasadnienia.

Mając powyższe na uwadze nie powinno budzić wątpliwości, iż Burmistrz Zawadzkiego winien wywiązać się z zobowiązania, bowiem brak jest podstaw, które stałyby temu na przeszkodzie. Stanowisko Burmistrza jest nieuzasadnione i krzywdzące. Niewątpliwie wraz z mężem poniosłam największą szkodę w związku z realizacją inwestycji pn. „Budowa drogi dojazdowej do osiedla mieszkaniowego ulicy Stawowej z Zawadzkim wraz z infrastrukturą towarzyszącą oraz infrastrukturą wodno – kanalizacyjną”. Aktualnie działka jest niemalże pozbawiona ogrodzenia. Przez zaniechanie Burmistrza Zawadzkiego jest ona narażona na niebezpieczeństwo i degradację. Posadowienie ogrodzenia jest zatem niezbędne w celu ochrony prywatności i należącego do mnie mienia. Nie powinno ulegać wątpliwości, iż skarżąca nie ma żadnego interesu w tym, aby wstrzymywać odbudowę ogrodzenia. Takim postępowaniem działałaby na własną szkodę, co byłoby nieracjonalne. Działka powinna być ogrodzona niezwłocznie. Skarżąca nie posiada środków finansowych na samodzielną odbudowę ogrodzenia, które zostało zniszczone nie z mojej winy. Sprawa dotycząca ustalenia odszkodowania za nieruchomość przejętą przez Gminę Zawadzkie nie została załatwiona w ustawowym terminie z uwagi na konieczność zlecenia wyceny nieruchomości oraz wykonania operatu szacunkowego m.in. da działki nr 470/5. W związku z powyższym można zakładać, iż załatwienie tej sprawy będzie trwało jeszcze przez kilka miesięcy. W okolicznościach niniejszej sprawy niezwykle istotny jest fakt, rodzice skarżącej zamieszkują w budynku mieszkalnym położonym na działce nr 470/1. Z racji wieku oraz stanu zdrowia, wymagają spokoju, poczucia bezpieczeństwa i stabilizacji. Tymczasem niezrealizowanie zobowiązania przez Burmistrza, naraża ich na stres, lęk, nerwy, jak również zagrożenie ze strony osób trzecich.

Reasumując wskazuję, że wielokrotne monity i zapytania kierowane do Burmistrza Zawadzkiego pozostały bez merytorycznej odpowiedzi lub spotykały się z wyjaśnieniami wskazującymi na brak woli odbudowy ogrodzenia. Niezrealizowanie powyższego zobowiązania narusza interes [REDAKTOWANE] oraz naraża ją na straty finansowe. Takie działanie organu podważa zaufanie obywateli do organów władzy publicznej.

Rada Miejska w Zawadzkim podjęła Uchwałę nr XXIV/184/2026 o uznaniu przedmiotowej skargi za bezzasadną. W toku procedowania nad skargą Rada Miejska (ani powołana w tym celu Komisja Skarg, Wniosków i Petycji) nie przeprowadziła żadnego samodzielnego postępowania wyjaśniającego. Całość

procedury ograniczyła się do bezkrytycznego przyjęcia pisemnego stanowiska i wyjaśnień złożonych przez samego Burmistrza.

Co więcej, odpowiedź Burmistrza na zarzuty skargi, która stała się jedyną podstawą rozstrzygnięcia, nigdy nie została mi doręczona. Zostałam całkowicie pozbawiona możliwości odniesienia się do twierdzeń organu wykonawczego przed podjęciem uchwały. Ponadto ani w samej uchwale, ani w jej uzasadnieniu, Rada Miejska nie odniosła się merytorycznie do zarzutów podniesionych przeze mnie. Lektura uzasadnienia uchwały oraz przebieg procedury jej podejmowania jednoznacznie wskazują, że zaskarżony akt został wydany z rażącym naruszeniem prawa, co uzasadnia wyeliminowanie go z obrotu prawnego przez Organ Nadzorczy.

Brak własnych ustaleń i naruszenie obowiązku wyczerpującego wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 237 § 3 k.p.a)

Zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a., rada gminy (miasta) jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działania wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Natomiast jak stanowi art. 237 § 3 Kpa w zw. z art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., organ właściwy do rozpatrzenia skargi (tutaj: Rada Miejska) ma ustawowy obowiązek działać **wszechstronnie** w sposób budzący zaufanie do władzy publicznej. Z przepisów działu VIII k.p.a. w zw. z art. 18b ustawy o samorządzie gminnym wynika jednoznaczny obowiązek Rady (oraz działającej w jej imieniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji) do przeprowadzenia **samodzielnego postępowania kontrolnego**.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz Wojewódzkich Sądów Administracyjnych jednolicie przyjmuje się, że powielenie stanowiska organu, którego skarga dotyczy, bez dokonania własnych, niezależnych ustaleń dowodowych, stanowi istotne naruszenie procedury (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 maja 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 2432/20). Rada Miasta nie może pełnić roli jedynie „pas transmisyjny” dla argumentacji Burmistrza. Przerzucenie ciężaru wyjaśnienia sprawy wyłącznie na oświadczenie podmiotu skarżonego eliminuje ustawową funkcję kontrolną Rady Miasta zapisaną w art. 18a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

W przedmiotowej sprawie Rada Miejska w Zawadzkiem całkowicie zaniechała tego obowiązku. Zgromadzony w sprawie "materiał dowodowy" ograniczył się wyłącznie do pisma wyjaśniającego samego Burmistrza. Rada Miasta nie przeprowadziła żadnych własnych czynności dowodowych, nie zbadała dokumentów źródłowych, ani nie zweryfikowała twierdzeń Burmistrza. Uzasadnienie zaskarżonej uchwały stanowi de facto powtórzenie (często dosłowne) stanowiska zaprezentowanego przez Burmistrza.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz Wojewódzkich Sądów Administracyjnych jednolicie przyjmuje się, że powielenie stanowiska organu, którego skarga dotyczy, bez dokonania własnych, niezależnych ustaleń dowodowych, stanowi istotne naruszenie procedury (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 maja 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 2432/20). Rada Miasta nie może pełnić roli jedynie „pas transmisyjny” dla argumentacji Burmistrza. Przerzucenie ciężaru wyjaśnienia sprawy wyłącznie na oświadczenie podmiotu skarżonego eliminuje ustawową funkcję kontrolną Rady Miasta zapisaną w art. 18a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Bezkrytyczne oparcie się na wyjaśnieniach podmiotu skarżonego narusza fundamentalną zasadę prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a.).

W skierowanych do Burmistrza pismach przedłożyłam szereg istotnych argumentów faktycznych i prawnych. Rada Miejska w ogóle nie odniosła się do tych twierdzeń. W uzasadnieniu uchwały brak jest jakiegokolwiek analizy kontrargumentów skarżącej. Zostały one całkowicie przemilczane, co stanowi rażące naruszenie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.) oraz zasady swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kpa). Ocena ta nie była swobodna, lecz arbitralna i jednostronna.

W przedmiotowej sprawie Rada Miejska całkowicie zrzekła się swojej kontrolnej i autonomicznej roli. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej uchwały organ uchwałodawczy nie przeprowadził żadnego własnego postępowania wyjaśniającego. Przejęcie twierdzeń Burmistrza jako pewnika i jedynej podstawy faktycznej uchwały, bez weryfikacji ich z obiektywnymi dowodami, stanowi rażące naruszenie art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. Rada Miejska orzekała we własnej sprawie (jako organ gminy), działając de facto jako "rzecznik" organu wykonawczego, a nie bezstronny arbiter.

Naruszenie zasady czynnego udziału strony oraz prawa do obrony (art. 10 § 1 k.p.a.)

Procedura skargowa, choć uproszczona, musi gwarantować skarżącemu minimum standardów procesowych wynikających z ogólnych zasad k.p.a. Rada Miasta naruszyła fundamentalną zasadę postępowania administracyjnego – zasadę kontradyktoryjności i czynnego udziału strony w postępowaniu (art. 10 § 1 k.p.a.). W toku postępowania Burmistrz sporządził pisemną odpowiedź na skargę, która stała się kluczowym (i jedynym) elementem, na którym oparła się Rada. Pismo to **nigdy nie zostało skarżącej doręczone**. Niedoręczenie odpowiedzi Burmistrza na złożoną skargę uniemożliwiło mi zapoznanie się z argumentami przeciwnymi oraz uniemożliwiło przedłożenie kontrargumentów bądź dodatkowych dowodów. Tym samym Organ naruszył art. 10 § 1 k.p.a., pozbawiając Skarżącego możliwości

czynnego udziału w postępowaniu. Działanie takie w rażący sposób narusza zaufanie obywatela do organów państwa. Oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie na stanowisku Burmistrza, bezpośrednio wpłynęło na treść podjętej uchwały.

Iluzoryczność kontroli nadzorczej Rady Miejskiej

Zaakceptowanie procedury, w której organ stanowiący bezrefleksyjnie przyjmuje linię obrony organu wykonawczego, czyni instytucję skargi z art. 227 k.p.a. całkowicie iluzoryczną. W tym stanie faktycznym to nie Rada Miasta oceniała Burmistrza, lecz Burmistrz sam ocenił swoje zachowanie, a Rada jedynie formalnie autoryzowała to stanowisko w drodze uchwały. Takie działanie rażąco narusza zaufanie obywateli do organów władzy publicznej (art. 8 § 1 k.p.a.).

Brak merytorycznego odniesienia się do zarzutów w uzasadnieniu (art. 238 § 1 k.p.a.)

Uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie spełnia wymogów formalnych z art. 238 § 1 Kpa. Powinno ono zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne wykazujące krok po kroku, dlaczego zarzuty skargi są nieuzasadnione. W przedmiotowej sprawie uzasadnienie uchwały ma charakter blankietowy i lakoniczny. Brak odniesienia się do kluczowych argumentów Skarżącego potwierdza, że organ w ogóle nie przeanalizował sprawy pod kątem prawnym i faktycznym, a jedynie formalnie zatwierdził stanowisko Burmistrza.

Powyższe uchybienia proceduralne mają charakter kwalifikowany i stanowią **istotne naruszenie prawa** w rozumieniu art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Wpłynęły one bezpośrednio na treść podjętej uchwały, czyniąc proces skargowy fikcją prawną.

Naruszenie interesu prawnego Skarżącej

Zaskarżona uchwała narusza interes prawny Skarżącej (art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym). Skarżąca ma prawo oczekiwać, że zainicjowane przez nią postępowanie skargowe przed organem stanowiącym gminy zostanie przeprowadzone rzetelnie, z zachowaniem standardów obiektywizmu i legalizmu. Działanie Rady Miejskiej polegające na sformalizowaniu nieprawdziwych twierdzeń Burmistrza w drodze uchwały zamyka Skarżącej drogę do ochrony jej praw i sankcjonuje bezprawne (lub wadliwe) działania organu wykonawczego, co bezpośrednio wpływa na sytuację prawną i faktyczną Skarżącej w relacji z Radą Miejską.

Mając na uwadze powyższe, zaskarżona uchwała jako podjęta z rażącym i istotnym naruszeniem przepisów procedury administracyjnej (art. 7, art. 10 § 1, art. 77 § 1 k.p.a.) oraz przepisów ustrojowych (funkcja kontrolna Rady z art. 229 k.p.a.), W tym stanie rzeczy zaskarżona uchwała jako podjęta z rażącym naruszeniem prawa procesowego oraz ustrojowego nie może ostawać się w obrocie prawnym.

Wobec powyższego wnoszę jak na wstępie.

KANCELARIA ADWOKATSKA
adw. Igor Janik
45-368 OPOLE, ul. Ozimska 67/3
tel./fax 77 441 76 55
NIP 754-001-31-22

Załączniki: 1. pełnomocnictwo wraz z potwierdzeniem uiszczenia opłaty skarbowej
w kwocie 17 zł,
2. potwierdzenie uiszczenia opłaty od skargi,

KANCELARIA ADWOKACKA
adv. Igor Janik
15-368 OPOLE, ul. Ozimska 67/
tel./fax 077/ 441 76 55
NIP: 754-001-31-22

Bentliver, dn.
07.07.2026r.

PEŁNOMOCNICTWO

Ja niżej podpisany/a

zamieszkały/a w:

PESEL/NIP:

udzielam adwokatowi Igorowi Janikowi pełnomocnictwa do
prowadzenia sprawy: dot. zastąpienia uchwały Rady
Miejscowej w Zawadzkiem nr XXIV/184/2026
z dnia 24 czerwca 2026 r. w sprawie uznania
za bezasadną skargi na działania Burmistrza
Zawadzkiego. Pełnomocnictwo obejmuje
umocowanie do prowadzenia sprawy we
wszystkich instancjach.

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
OPOLE
Dnia 27-07-2026
ADWOKAT
Igor Janik